

Fragmenta ex homiliis diversis

8 τοῦ αὐτοῦ, ὅτε ἦν ἐν Ἀντιοχείᾳ εἰς τὸ μυστικὸν δεῖπνον λόγου
οὗ ἡ ἀρχή·
ἀπαρχὴν ἀπορρήτου θυσίας σήμερον ἐορτάζομεν.

περὶ ἐνεργειῶν θεϊκῆς καὶ ἀνθρωπίνης. ὁ αὐτὸς μὲν οὖν ὡς ἄνθρωπος ὑπὲρ ἡμῶν ἐνήργησε τὴν ὑπακοὴν καὶ κατήργησε τὴν παρακοὴν τοῦ προπάτορος· κατὰ θέλησιν ὑποδύς τὴν τοῦ δι' αὐτὴν καθ' ἡμῶν ὀρισθέντος θανάτου κατάκρισιν ἵνα ζήσωμεν· ὡς δὲ θεὸς ἐνήργησε τὴν ἀνάστασιν παντοδυνάμῳ θελήσει τὸν θάνατον νεκρώσας, καὶ τὴν ἀφθαρσίαν δημιουργήσας, ἵνα διὰ τῆς ἐξ ἡμῶν ἀπαρχῆς τῆς αὐτῆς θείας χάριτι κοινωνήσωμεν φύσεως. Δύο φυσικὰς ἔχων ἐνεργείας, δεικνύμενος θεϊαν καὶ ἀνθρωπίνην ὡς θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτός· μίαν γὰρ τοῦ συναμφοτέρου καὶ τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν λέγειν οὐδα· μῶς ὑπάρχει δυνατόν, ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν κατ' ἀμφοτέρα φύσει παθητὸν, ἢ ἀπαθῆ ποιήσωμεν, ἢ τούναντίον φέρωμεν ἀλλήλοις ἀμφοτέρα. 9 τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸ πάθος τοῦ κυρίου, οὗ ἡ ἀρχή· οὐδεὶς περιγράφει λόγῳ τὸ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον μυστήριον. περὶ φυσικῆς ἐνεργείας. Καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ προσεληλυθέναι τὸν κύριον τῆς δόξης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ δυνηθῆναι φυσικῆς ἐστὶν ἐνεργείας ἧς προσείληφε φύσεως πάντων οὔσης φυσικῶς δεκτικῆς τῶν καθ' ἡμᾶς παθημάτων δίχα μόνης τῆς ἀμαρτίας.